السنة الرابعة والعشرون
جريدة وطنية مديرها ومحررها
الشيخ ج. سانوا ابو نظارة
باريس شارع جوفروماري نمرة ٦

ABONNEMENTS :
Édition de Luxe avec suppléments et primes. 1 an. 26 »
Abonnement simple. 1 an. 10 »

JOURNAL D'ABOU NADDARA
جريدة ابي نظارة

قيمة الاشتراك سنوياً فرنك ١٥
ومع التوزيع والعلاوات فرنك ٢٦
النقود ترسل الى المدير راساً
بطوابع بوستة او بحوالة تجارية

FONDATEUR
Directeur et Rédacteur en Chef
J. SANUA ABOU NADDARA
5, Rue Geoffroy-Marie, PARIS

عدد ٤ باريس في ٢٥ ربيع اخر سنة ١٣١٨

عيد الجلوس الشاهاني المأنوس

الهمني يا جميل. موضوع جميل. اعمل عليه رسم لعيد الجلوس. يشرح الصدور ويحيي النفوس. ويظهر ما في فوآدي. من المحبة والاخلاص لسلطان بلادي. لان وطني العزيز. عثماني ما هوش ملك الانكليز. فلما طلبت الالهام ده من الرحمن. حالاً اجابني الرب المنان. فسحبت القلم ورسمت رسم عجيب. يغيظ العدو ويسر الحبيب. وزينت به رابع صفحة الجرنال كالعادة. وحيالي عندكم تشرفوه بانظاركم يا سادة. ده رسم واضح ولوانه غريب. يفهمه بدون تفسير القاري اللبيب. وفي الواقع الي باذن التصور سامعه بيقول. الرسم ده ما فيهشي المستر بول. لكون العدد ده مختص بعيد الجلوس السلطاني. احسنت يا بونظارة يا ظريف المعاني. بقى البنات دول الجالات. ماسكين الورد ورافعين الرايات. دول عبارة عن الخمسة وعشرين سنة السعيدة الزاهرة. اللي قضاها الخليفة الاعظم على الاريكة العثمانية الطاهرة. لان اليوم عيد العام الخامس والعشرين. لسلطنة مولانا امير المؤمنين. طيب والثلاث بكوات. اللي بيدخلوا البنات. مين هم يا ترى. وما الحديث اللي بينهم جرى؟ سألتني يا قاري يا سيد الالباب. ما لكش الا رضا خاطرك ادى الجواب. او لا خليني اهنيك. على زكاوة العقل اللي ربنا جعله فيك. لكونك بسم الله ماشا الله بدون تفسير. فهمت معاني رسم العبد الفقير. فان صغيت لاقوالي. تسمع حديثهم العالي. بمعنى حديث البنات. والثلاث بكوات. وهم دولتلو ابراهيم بك باش تشريفجي. وتحسين بك الباشكاتب الشاهاني. وحاج على بك باشمابينجي. بقى سكك اودانك. واسمع كلامهم انت واخوانك

قال ابراهيم بك للبنات — اهلاً وسهلاً والف مرحباً بكم يا اول خمسة وعشرين سنة من ملك جلالة مولانا السلطان الغازي عبد الحميد خان الثاني خليفتنا الاعظم انتم يقينا مجد وعظمة وفخر ونصر وشهامة وثروة ونجاح وعدالة وعز وهنا، ملكه كما هو مكتوب على راياتكم البهية. تفضلوا يا ستات. افندينا مَنّ عليكم بالدخول — قال الحاج على بك — ادخلوا يا بنات. ما احلاكم وما اجملكم. فقتم الورد في الحسن والبهجة. ادخلوا وهنوا مولانا العزيز وقدموا لجلالته زهوركم اللطيفة — قال تحسين بك — ارى من الفرح اللي بيتلالا على وجوهكم الحلوة ان عندكم بشارة عظيمة مرادكم تعرضوها على المسامع السلطانية — قال ابراهيم بك للبنات — يا هل ترى ممكن لنا نسمع البشارة دى — قال البنات — نعم يا سادة البكوات. بشارتنا لافندينا هي ان اخواتنا اعني الخمسة وعشرين سنة اللي رايحة تخلفنا هي اجمل واسعد وافخر منا ومولانا السلطان بمنه تعالى يقضيها في عز وهنا، وسرور — قال الحاج على بك — البشارة العظيمة دى رايح ينبسط منها افندينا وجميع المسلمين اللي في الدنيا — قال البنات — ان شا الله بعد مضى الخمسة وعشرين اللي رايحين اخواتنا يخدموا فيها مولانا السلطان المحبوب نزوره معهم ولا تكون زيارتنا في سنة ١٩٢٥ اخر زياراتنا لجلالته — فانطرب تحسين بك وانسر من هذه البشارة وقال للبنات — ما اظرفكم وما الطف بشارتكم. تفضلوا — فدخل الجميع صايحين بالعز وطول البقاء وتخليد الملك لجلالة السلطان ابن السلطان السلطان الغازي عبد الحميد خان خليفة رسول رب العالمين حامى حمى الدين. قرة عين المسلمين وتاج راس العثمانيين

(في التمدن والتقدم ما بقاشي فرق. بين نسا الافرنج ونسا الشرق)

بينما انا قاعد وبيدي القلم. وامامي الحبر والورق. للاخذ بثار المظلوم ممن ظلم. الا وباب بيتي طرق

فتركت موقتاً المصري البري والانكليزي الغاير . وقمت
استقبل الزاير . فدخلت عليّ شابه لطيفة . جميلة
ظريفة . بالحيا والعفة والتواضع متندرة . فقلت
ما الاسم قالت اسكندره . قلت حضرتك حرم صديقي
اورينوه ملتيادي . انجب واكرم ابناء بلادي ؟ قالت
نعم انا صاحبة انيس الجليس . فقلت لها اهلاً وسهلاً
نورتي باريس . وحالاً قدمت لها فنجال قهوة يمنية .
والسكارة اياها المبخرة التركية . ثم ودار بيننا الكلام .
في العلوم والفنون يا كرام . فوجدتها اديبة فاضلة .
ولبيبة كاملة . ينبوع المعارف . ومعدن العوارف .
ذي ذهن ثاقب . وفكر صائب . وذكرى وقادة .
وقريحة نقادة . ففرحت بتقدم وتمدن بنات الشرق .
ما بقاش بينهم وبين نساء اوروبا فرق . والفضل في ده
لمولانا السلطان . اللي بيفتح مدارس ومكاتب في كل
مكان . لتربية وتعليم وتاديب بنات آل عثمان . انما
برجع موضوعنا لصاحبة انيس الجليس . وماجرى بيننا
من الحديث النفيس . فاسمع يا قاري كلامها الغالي .
كلام حلو لذيذ ولوانه من القوافي خالي — قالت —
ماانتاش رايح تحضر معنا عيد الجلوس السلطاني ؟ —
قلت — ده كان احب مالي يا ستي اما حبي في افندينا
وامه العثمانية يرمني ويجبرني ان اقعد هنا لالقا الخطب
العربية والفرناوية في معرض باريس العام — قالت —
رايت ذلك في الجرايد المحلية والاجنبية . دي خدمة
جليلة يعود منها نفع عظيم على الشرق واهله — قلت —
الجمعة الجاية رايح ان شا الله القي خطبة كمان فان
حبيتي تقولي كلمتين في مولانا السلطان الاعظم وهمته
السامية في تنوير عقول الجنس اللطيف اللي صبح فيه
منشئات جرايد ومنشورات قصايد ومؤلفات روايات
تفتخر بها الاعيان والذوات فبعدما اخلص كلامي تقولي
حضرتك بين الحاضرين خطبة . وتوريهم ان نساء الشرق
ما ينقصهمش لا فصاحة ولا نباهة ولا نباهه ولا
ذكاوة — قالت — احضر خطبتك باذن الله واقول
عندما انتهاها كلمتين في تمدن وتقدم نساء آل عثمان
وابرهن بان سبب هذا النجاح هو مولانا السلطان
وقد حصل والقت خطاب لطيف بالفرناوي اظهرت
فيه بان في التمدن والتقدم ما بقاش فرق بين نساء
الافرنج ونساء الشرق

عثمانلی ایله شیخ ابو نظاره

ع) السلطان ابن السلطان السلطان الغازی عبد الحمید خان ثانی
حضرتلرینک یکرمی بشنجی دورهٔ سلطنتلرینه مصادف اولان یوم مسعودده تمیماً
اجرا ایله‌جککز شنلکلرده حاضر بولنه‌جقلرک عددی فوق العاده اوله‌جقمی
الطعوم لذیذه و مشروبات متنوعه تدارک ایله‌جکمیسکز ؟ . (شیخ) ثروتم ثروت
قلبی اولانلره جناب حقک ویردیکی قناعت ایلمکی ایجاب ایدر .
ع) مدعولرک مجلس بزمده کوررکن بو شنلکی بر قات دها تزیید
ایله‌جکز . و دائماً ولحیات پادشاهمز شیخ ابو نظاره‌یه نعم و الطاف
شاهانه‌لرینه مستغرق ایدکی اشبو شنلکلرده هیچ رش اکسک اولمامسی طبیعیدر
شیخ) همایون جناب حق عمر و شوکت شاهانه‌لرینی فزون بیورسون .
ع) جریدهٔ معتبره‌کزده جلالتلی سیاحت مأنوس حضرت ملارقیباهی
دائر نه صورتله اداره لسان ایله‌جککز . (شیخ) اشبو نسخه‌ده
نشر ایتدیکم رسمی شورالرده کوریورسکز یا . (ع) بو رسمک
ترقیعه ایچونده لطفاً جسمه رفیقه مساعده بیوریکز . (شیخ) آرزوکز
وجهله ترقیعه ایله‌یاوریکز . (ع) بو افکار جدیده و جدیدهٔ نره‌دن
بولدیکز ؟ بونده دها معنیدار و دقتلی بولدر شمدیه قدر نشر ایله‌مدیکز
اشبو رسمه تشریفات عمومیه ناظری ابراهیم بک ، رفقای حضرت شهریار اعظمی
حاجی علی بک و سرکاتب حضرت تاجدار اعظمی تحسین بک افندی حضرتلری یکرمی
بشنجی دورهٔ سلطنتی اراءه ایلیانه تمثال مجسم عالیه‌سنی همایونه تقدیم
ایلیورلر دکلمی ؟ . (شیخ) اوت . فقط مساعده ایدیکزده اره‌ده
جریان ایدن محاوره‌یی سزه نقل ایده‌یم . (ع) بیورک بزی دیکلیورم .
شیخ) ابراهیم بک افندی حضرتلری یکرمی بشنه سنه‌لک دورهٔ سلطنتی
اراءه ایلیانه شو کوردیککز تمثال مجسم متوجهاً دیورکه : ای تمثال مجسم !
سنده پادشاه عالیانه افندمزک جلوس همایونلرنده بری سعی و غیرت
همایونلری نتیجه‌سی اولارق مملکتده وجوده کتوردکلری مظفریتده ، امنیت
و آسایش و عدالتده ، الح و استقبالده نشانه دیریورسک ، حضور
شاهانه‌لرینه قبول اولنمه شرفنه بوکونده نائلیته مجلا اولیورسک . حاجی
علی بک افندی حضرتلری دیورلرکه : بیورک بیورک اعتاب شاهانه‌یه
وضع ایله‌جککز چیچکلر قدر ظریفسکز . تحسین بک افندی حضرتلری اسه
بو صورتله خطاب ایلیورلر . بره جوال کی پارلایانه کوزلریکزده الملاشیلر
اکوزل خبرلر بو یوم مسعودی تبریک ایلمک ایستیورسکز . تمثال مجسم
محدوم آغا ایله : اوت افندم خبرلریم دائماً خوشدر ، خبرلیدر .
شونی خبر ویرمک ایسترکه بزی تعقیب ایدوب یکرمی بشنه سنه حکمکه
کلاجک اوندن تمثال دورهٔ سلطنت بزدن ده پارلاق اولاجقدر .
او پارلاقلغه ، او همیشه‌لکه حضور هر نوع داخل اولمغه شرفی استدعا
ایله‌جکدر . بونک اوزرینه حاجی علی بک افندی هرکسی ترکه ، اهل
اسلامی تسعیده شتابه ایله تمثال مجسم خطاباً « دیوریکز بیوریکز »

des Affaires Etrangères et des Colonies, assisté de son jeune et sympathique chef de cabinet adjoint, M. Malo, qui a ouvert la séance par un éloquent discours très élogieux pour le Cheikh.

Le sujet de la conférence était Paris, ses palais, monuments, écoles, bibliothèques, théâtres et jardins.

Les auditeurs Ottomans et Africains en félicitant l'orateur, lui ont promis de visiter Paris selon sa conférence, car, comme tant d'autres, ils n'ont vu de la capitale française, que les Boulevards, le Bois de Boulogne, et quelques théâtres et cafés-concerts.

Après le Cheikh, c'est Mme d'Avierino, l'intelligente directrice d'*Anis-el-Galis*, qui a pris la parole pour réciter son ode arabe sublime à S. E. M. Loubet et pour démontrer, en français, les progrès de l'instruction féminine dans l'Empire Ottoman. Nous publions ci-après, le discours qui lui a valu ce spirituel compliment de M. Malo:

« Vous nous avez prouvé, Madame, que les Ottomanes ne savourent pas seulement les sirops et les confitures, mais les douceurs de l'instruction aussi. »

Le cheikh Tewfik Chalhoub a fait l'éloge de la France et du Président de la République aux applaudissements de toute l'assistance. Les chanteurs et les musiciens arabes du Théâtre égyptien ont clos la séance par leurs notes mélodieuses.

« C'est grâce à vous, Cheikh, a dit M. Malo à Abou Naddara, que la France est célèbrée par tant d'orateurs et tant de poète... » ABD-UL-HAMID HELMI.

Au Musée Commercial et Industriel de France.

Notre Directeur a présidé, le 28 juillet, la distribution des récompenses aux lauréats de l'Exposition internationale permanente des produits du commerce et de l'industrie.

Après le discours du Président, M. Ribaud de Sant' Agata, notre Directeur a pris la parole et a démontré, devant un public select, les progrès des relations commerciales entre la France et l'Orient: « Nous applaudissons de tout cœur au succès de cette institution et nous invitons tous les commerçants et industriels à adhérer à l'Exposition permanente en y envoyant leur produits; ils y seront récompensés selon leur mérite. Le Musée et son Exposition permanente, 28, rue Pigalle, à Paris, sont ouverts tous les jours de 10 heures du matin à 5 heures du soir. »

Ce discours d'Abou Naddara a été très applaudi.

Discours de Mme AVIERINO.

Le cadre restreint de notre journal ne nous permet pas, à notre grand regret, de publier in-extenso, l'éloquent discours que Mme Avierino, l'intelligente directrice de la revue *Anis-el-Galis* a prononcé à la fin de la conférence d'Abou Naddara, le 17 août, à l'Exposition Universelle. Nous allons donc en donner quelques extraits:

Et maintenant que je vous ai parlé, Mesdames et Messieurs, de la femme ottomane et de la pureté de ses mœurs, permettez-moi de vous dire un mot de leur instruction. Mes sœurs turques et arabes ne sont pas si ignorantes comme on le croit ici. Nous avons aujourd'hui en Turquie, en Egypte et en Syrie des écrivains et des poètes de notre sexe, que la galanterie des hommes appellent *beau*. La liste des noms de nos femmes littérateurs et savantes est si longue que je craindrais abuser de la bienveillante attention de mes aimables auditeurs en la citant. Oui, mes sœurs ottomanes ont écrit des contes moraux en prose et en vers et ont fait même des pièces de théâtre. Elles ont traduit des ouvrages français pour populariser votre belle littérature. Et à qui devons-nous toute notre instruction? Nous la devons à S.M.I. le Sultan, car depuis son avènement au trône, notre Auguste Souverain, connaissant le bien qui résulte de l'éducation de la femme pour la famille, n'a cessé d'encourager l'instruction féminine en fondant, non seulement dans les grandes villes de Son Empire, mais même dans les plus petits villages, des écoles de jeunes filles. D'ailleurs, mon cher et vénéré Maître, le Cheikh Abou Naddara, a visité ces écoles à Constantinople, par ordre de Sa Majesté, et vous en a rendu compte dans ses journaux et dans ses conférences...

Je n'ai jamais ambitionné la richesse, mais aujourd'hui je voudrais être Rothschild pour vous inviter, Mesdames et Messieurs, à m'accompagner dans le voyage que j'entreprends demain. Nous dirigerions ensemble nos pas vers les rives du Bosphore, où pour mieux dire, nous nous laisserons transporter sur les ailes de l'Express-Orient jusqu'à Constantinople.

Mais hélas, je ne suis pas assez riche pour payer ce coûteux voyage à mes nombreux auditeurs. Je prie donc Dieu de leur accorder la chance de visiter Constantinople pour se persuader que les Ottomanes sont dignes des sympathies de leurs sœurs de France (*Chaleureux applaudissements*).

LA VIGIE ALGÉRIENNE

Pour plaire aux nombreux amis de notre cher Directeur, nous publions ici la lettre gracieuse et poétique que lui a écrite M. Perret, l'intelligent administrateur-gérant de la *Vigie Algérienne*, à laquelle nous souhaitons des longues années de prospérité. LA RÉDACTION.

Alger, le 9 août 1900.

A l'ami sincère de notre belle France, au grandiloquent poète universel qui s'assimila le génie de notre race et s'en fit le chantre sublime, à celui qui célébra en strophes immortelles les antiques liens d'amitié des Français pour les Musulmans, les Egyptiens, les Turcs et les Persans, à l'écrivain et au penseur généreux, au Cheikh J. Sanua Abou Naddara, la *Vigie Algérienne* envoie par delà les mers son salut occidental le plus affectueux.

Tous ici, nous connaissons le retentissement des œuvres que votre cerveau et votre cœur ont semées sur votre longue route. Nous savons que votre profonde érudition, mise au service de votre plume infatigable, vous a permis de répandre votre noble pensée dans le monde entier, grâce à votre génie multiple des langues. Et fière doit être votre Muse de voir ses inspirations, traduites par vous en noble style, pénétrer les âmes de tant de peuples divers.

Soyez fier aussi, vous, poète étincelant, qui avez su faire vibrer toutes les cordes de la divine Lyre.

Merci sincèrement, grand Cheikh, de l'autographe que vous m'offrez si gracieusement avec votre précieuse amitié. Je les conserverai avec soin l'un et l'autre et j'espère cimenter cette dernière par une visite que je compte vous faire le mois prochain à Paris.

Ce sera pour moi un grand honneur de serrer votre main loyale.

Au nom de tous les membres de la *Vigie Algérienne*, heureux de voir en vous un si brillant confrère, je vous réitère notre salut amical empreint d'estime et de sympathie. F. PERRET.

Beaucoup de nos amis et de nos confrères de Turquie, de Syrie et d'Egypte nous chargent de complimenter en leur nom M. Gallois, l'intelligent directeur du *Courrier de la Presse*, 21, boulevard Montmartre, pour la régularité et la ponctualité des coupures des journaux du monde entier qu'il leur envoie.

ويررك و حاضرونك وادجوز ميلوينه دنيانك سلطانك معاى
مفروضه الاداسى اوسويه ده پادشاهم حيوحيه پاشا » ترانسيلوبك
نعمت پادشاهم پادشاه عاليانه افندمز حضورينه ارجال ايليورز .
ع) : اى شيخ ابونظاره امينه اولكه جريده گزه ممالك اسلاميه نك
كافه سنده رغبتله قرائت اولنه جقدر ! ومنه الا التوفيق .

الكوكب العثماني

ورد الينا العدد الاول من جريدة « الكوكب العثماني » التي كانت تطبع في دار السعادة مطبوعة في مصر بالتركي والعربي لصاحب امتيازها ومحررها الفاضل النحرير محمود زكي بك احد مترجمين المابين الشاهاني فاطلعنا عليها والفيناها كلها درر وغرر وقد ابدع كل الابداع في مدح مولانا السلطان وذم اعدائه باسلوب رشيق ياخذ بالالباب ومعاني دقيقة تطرب فلما اطلع على هذه الجريدة اخواننا العرب والترك هنا اعجبتهم للغاية وطلبوا الاشتراك فيها فاعطيتهم العنوان كذا « عزتلو محمود زكي بك بشكطاش بالاستانة العليه » هذا وفي الختام اهنيه واسأل الله ان يوفقه لخدمة الدولة العليه والذات المقدسة الشاهانية

من الجخيل بمصر القاهرة الى الى نظارة بباريس الباهرة

وحشتني يا استاذ ووحشني كلامك العزيز . اللي بيسليني على هم الانكليز . دول صبحوا اظلم من فرعون . وزاد في عذابنا المستربول الملعون . قال فرحنا لما انقلع كتشنر م البر وقلنا زال الشر . جانا خليفته اظلم منه وامر . أدعو بيلم منا عسكر للغزو على دارفور ، المصري يحارب ويموت والانكليزي هو المنصور . يتسلط على البلاد اللي كسبوها عسكرنا الجدعان . وينعل خاشنا ويضمها على السودان . والانكليزي يشبع نهب والمصري يطلع جيعان . هكذا احوالنا يا غالي . العز للغايرين والذل للاهالي . هم بالهناء والسرور متنعمين . ونحن في بحر الفقر غرقانين ؛ نتكلم في الامر ده بعد عيد الجلوس . لان السيرة دي تضايق النفوس . راينا في جرايدنا المحلية نقلاً عن الفرنساوية . اخبار خلت قلبنا . يرقص في صدرنا . وهي ان شاه ايران . قبل منك خاتم هدية واعطاك خاتم الماس وقلدك بافخر نيشان . وضافك خمسة ايام . وعمل لك غاية الاكرام . جناب البرنس طوسن اللطيف وتيتو باشا الظريف . ودي كال واولاد الخواجه شوشنه كانوا هناك وارسلوا لنا من الاخبار دي زنبيل ومشنة فنهنيك يا ابو عبد الحميد حلمي ولولي قاهرة . على هذه الانعامات الفاخرة

Vingt-quatrième Année.

Fondateur
Directeur et Rédacteur en Chef
J. Sanua Abou Naddara
6, Rue Geoffroy-Marie, PARIS

Le Journal d'Abou Naddara

en Français, en Arabe, en Turc et en Persan.

Toute communication et demande d'abonnement doivent être adressées au Directeur du Journal

N° 3. — 25 Août 1900

ABONNEMENTS :
Avec la Revue *Attawadod* et suppléments.... 1 an. 26f »
Abonnement simple, 1 an. 15 »

Le Cheikh Abou Naddara remercie sincèrement ses nombreux confrères et amis qui l'ont félicité de la décoration du Grand Officier du Lion et du Soleil que S. M. I. le Schah de Perse lui a conféré à sa dernière audience à Paris.

بيان هذه الرسومات فى مقالة عيد الجلوس الشاهانى المأنوس

A S. M. I. le Sultan Ghazi Abd-ul-Hamid Khan II, pour le Jubilé de son Règne glorieux.

Hommage du Cheikh Abou Naddara.

LL. EE. Ibrahim Bey, grand maître des cérémonies, Hadj Ali Bey, premier chambellan et Tahsin Bey, premier secrétaire, introduisant le Jubilé.

Ibrahim Bey. — Entrez, ô vingt-cinq années de gloire, de grandeur, de triomphe, de victoire, d'héroïsme, de prospérité, de progrès, de justice, d'abondance et de bonheur du règne de notre Souverain bien-aimé. Sa Majesté daigne vous recevoir.

Hadj Ali Bey. — Entrez, entrez. Vous êtes aussi belles que les roses que vous allez déposer avec vos sincères félicitations aux pieds du Trône impérial,

Tahsin Bey. — Je vois à vos yeux, qui brillent de joie, que vous apportez une bonne nouvelle.

Ibrahim Bey. — Pouvons-nous l'entendre!

Le Jubilé. — Oui, Excellences. Nous voulons annoncer à Sa Majesté l'arrivée des vingt-cinq années qui vont nous succéder et l'assurer qu'elles seront plus belles que nous et que pendant leur séjour à Yldiz, Dieu ne cessera de répandre la rosée de ses saintes bénédictions sur son digne Représentant sur la terre et sur les 300 millions de fidèles Croyants.

Hadj Ali Bey. — Cette nouvelle fera plaisir à notre glorieux Padischah et remplira de joie les cœurs de ses amis sans nombre.

Le Jubilé. — Nous reviendrons avec elles en 1925, et ce ne sera pas notre dernière visite à Sa Majesté.

Tahsin Bey (*enthousiasmé*). — Entrez, entrez, ô vingt-cinq beautés.

Le Jubilé *entre dans la salle du trône en criant :* Vive le Grand Abd ul Hamid!

Abou Naddara.

SOUHAITS AU SHAH DE PERSE

On lit dans le *Voltaire* du 10 août :

Audience.

« Son Altesse Emin-es-Sultan, le sympathique premier Ministre du Shah, a présenté, hier matin, à son auguste Souverain, son ami le cheikh Abou Naddara.

« L'accueil a été des plus gracieux et Sa Majesté a paru très satisfaite des félicitations que le Cheikh lui a faites dans son langage si poétique et dont nous avons publié, il y a trois jours, la traduction qu'il nous a donnée pour nos lecteurs.

« Abou Naddara nous assure que notre hôte impérial est enchanté de son séjour en France et très touché de l'accueil enthousiaste qu'il y a trouvé.

« Il faut lire les journaux persans, nous dit le Cheikh, pour voir combien vos chaleureuses acclamations pour leur souverain vous ont rendus populaires dans ses Etats. »

Cet écho a été reproduit par un grand nombre de nos aimables confrères français.

CONFÉRENCES ET DISCOURS D'ABOU NADDARA

(12me et 13me depuis janvier 1900)

Avant de rendre compte du discours et de la conférence du cheikh Abou Naddara, qu'on nous permette de dire un mot des lettres de félicitations qu'il a reçues de M. le général Bailloud, alors secrétaire général de la Présidence et chef de la Maison militaire du Président de la République, de M. le commandant Binger, directeur des affaires de l'Afrique au Ministère des Colonies, et S. Exc. Savvas Pacha, ancien Ministre des Affaires étrangères de Turquie.

Dans leurs lettres aimables et flatteuses, le général Bailloud et le commandant Binger félicitent le Cheikh, lui expriment le vif intérêt qu'ils prennent à suivre ses conférences dont le succès leur fait un grand plaisir et lui disent :

« Vous rendez notre chère France populaire dans les pays d'Orient et vous nous attirez les vives sympathies des peuples d'Asie et d'Afrique. »

Après avoir complimenté Abou Naddara pour sa conférence du 25 juin à l'Exposition de 1900, à laquelle il a assisté, Savvas Pacha dit dans son estimable lettre :

« Vous avez insisté avec beaucoup de raison et un grand à-propos à faire connaître les rapports si heureux et si amicaux existant aujourd'hui entre S. M. I. le Sultan et S. Exc. le Président de la République Française.

« Je ne saurais, cher Cheikh, vous féliciter assez de la façon vraiment frappante dont vous avez parlé de la supériorité, de la haute sagesse et des grandes vertus de notre Auguste Souverain et Maître Sa Majesté Abd ul Hamid Khan, empereur des Ottomans.

« Continuez, mon cher Chiekh, à travailler. Votre labeur est utile. Il est de nature à renforcer les liens politiques qui unissent deux grands et glorieux pays. »

Savvas.

Ces compliments, venant de si haut, encouragent le Cheikh à persévérer dans la tâche qu'il a entreprise.

La Rédaction.

A la salle des Conférences coloniales de l'Exposition de 1900.

La conférence d'Abou Naddara annoncée par toute la presse parisienne a eu lieu le 17 août, devant un auditoire select et imposant, sous la présidence d'honneur de M. J.-Charles Roux, l'éminent délégué des Ministères

Le Gérant : G. Lefebvre

Paris. Imp. G. Lefebvre, 5 & 7, rue Claude Vellefaux.